

СИСТЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ НЕРІВНОСТЕЙ З ОДНОСТОРОННЬО ЛІПШИЦІЄВИМИ ПРАВИМИ ЧАСТИНАМИ

М. І. Копач¹, А. Ф. Обшта², Б. А. Шувар²

¹Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57;
e-mail: korachm2009@gmail.com

² Національний університет “Львівська політехніка”;
79013, м. Львів, вул С.Бандери, 12

Встановлено теореми про двосторонні оцінки розв’язків систем звичайних диференціальних рівнянь за припущень, які є слабшими за умову Ліпшица.

Ключові слова: диференціальні нерівності, одностороння ліпшицієвість, вектор-функції.

Вступ. У теоремах про строгі диференціальні нерівності часто йдеться про те, що для кожного неперервного диференційованого розв’язку $x(t)$ задачі

$$x'(t) = f(t, x(t)), \quad (1)$$

$$x(t_0) = x_0, \quad (2)$$

із співвідношень

$$p'(t) < f(t, p(t)) \quad (t \in (t_0, t_1), p(t_0) \leq x(t_0)) \quad (3)$$

впливає нерівність

$$p(t) < x(t) \quad t \in (t_0, t_2), \quad (t_0 < t_2 \leq t_1) \quad (4)$$

з неперервно диференційованою дійсною функцією $p(t)$. Якщо в (3) нерівність нестрога, то замість строгої нерівності (4) отримуємо нестрогу нерівність для верхнього розв’язку $x(t)$ задачі (1), (2). Методики обґрунтування цих фактів істотно відрізняються одна від одної.

У пропонованому повідомленні результати із [1] поширюються на системи нестрогих диференціальних нерівностей, що стало доповненням для відповідних тверджень із [2], [3].

Постановка задачі. Нехай $x(t)$ та $f(t, x(t))$ у співвідношеннях (1), (3) є вектор-функціями розмірності $N \geq 1$ з дійсними компонентами. Вектор-функцію $f(t, x(t))$ будемо вважати неперервною за сукупністю аргументів при $t \in [t_0, T]$, $x \in S(x_0) = \{x | x, x_0 \in \square^N, \|x - x_0\| \leq M\}$, де \square^N – евклідів простір розмірності N , а $-\infty < t_0 \leq t \leq t_1 < \infty$.

Умовою A_0 називаємо припущення, що існує неперервна при $t \in [t_0, t_1]$ матрична функція $L_1(t) = \{l_{ij}^{(1)}\}_{i,j=1,\overline{N}}$, з невід'ємними елементами $l_{ij}^{(1)}(t)$ при $i \neq j$, $t \in [t_0, t_1]$, для якої із співвідношення

$$y \leq z, \quad y, z \in S(x_0), \quad (t \in [t_0, t_1]) \quad (5)$$

впливає нерівність

$$f(t, z) - f(t, y) \leq L_1(t)(z - y),$$

а також із співвідношень (5) впливає нерівність

$$f(t, y) \leq f(t, z^{[y]}). \quad (6)$$

Позначення $f(t, z^{[y]})$ означає, що компоненту f_i вектора $f = \{f_1, \dots, f_{i-1}, f_i, f_{i+1}, \dots, f_N\}$ замінено компонентою, для якої замість вектора $z = \{z_1, \dots, z_{i-1}, z_i, z_{i+1}, \dots, z_N\}$ беремо вектор $z^{[y]} = \{z_1, \dots, z_{i-1}, y_i, z_{i+1}, \dots, z_N\}$.

Лема 1. Нехай справджується умова A_0 і неперервно диференційовні функції

$$u(t) = \{u_1(t), \dots, u_N(t)\}, \quad v(t) = \{v_1(t), \dots, v_N(t)\}$$

задовольняють співвідношення:

$$u(t_0) \leq x_0 \leq v(t_0) \quad (7)$$

$$u'(t) \leq f(t, u(t)), \quad v'(t) \geq f(t, v(t)) \quad (t \in [t_0, t_1]). \quad (8)$$

Тоді

$$u(t) \leq v(t) \quad (t \in [t_0, t_1]). \quad (9)$$

Доведення. Припустимо протилежне. Позначимо через D множину таких $t \in [t_0, t_1]$, для яких (9) не виконується. Це означає, що D містить такі і тільки такі $t \in [t_0, t_1]$ для яких знайдеться хоча б одне значення індексу i , при якому $u_i(t) > v_i(t)$. Існує точна нижня грань t^* множини D , при цьому $t^* \in D$. За неперервністю та зі скінченності N можна зробити висновок про існування проміжку $(t^*, t_2]$, $(t_0 \leq t^* < t_2 \leq t_1)$, на якому $u_i(t) > v_i(t)$, якщо $i \in I_0$, де I_0 – множина значень індексу i , при яких (9) не має місця на $(t^*, t_2]$. Для зручності позначимо через $\bar{u}(t)$ вектор, який отримуємо з вектора $u(t)$ заміною тих його координат, індекси яких не належать до I_0 , відповідними координатами $v(t)$. Оскільки, за припущенням I_0 є не порожньою множиною, то з (8) і умови A_0 , враховуючи домовлені позначення, отримуємо

$$\begin{aligned} v_i'(t) - u_i'(t) &\geq f_i(t, v(t)) - f_i(t, u(t)) = f_i(t, v(t)) - f_i(t, \bar{u}(t)) + \\ &+ f_i(t, \bar{u}(t)) - f_i(t, u(t)) \geq \sum_{j \in I_0} l_{ij}^{(1)}(t)(v_j(t) - u_j(t)) \quad (i \in I_0). \end{aligned}$$

Таким чином,

$$v_j'(t) - u_j'(t) \geq \sum_{j \in I_0} l_{ij}^{(1)}(t) (v_j(t) - u_j(t)) \quad (i \in I_0). \quad (10)$$

Співвідношення (10) замінимо такою рівністю:

$$w_i'(t) = \sum_{j \in I_0} l_{ij}^{(1)} w_j(t) + \delta_i(t),$$

де $w(t) = v(t) - u(t)$, $i \in I_0$, $t \in [t^*, t_2]$. Звідси, враховуючи виконання умови A_0 і припущення, отримуємо, що $w_i(t) \geq 0$ при $i \in I_0$, $t \in [t^*, t_2]$, що суперечить припущенню про те, що $w(t) < 0$ для $i \in I_0$, $t \in [t^*, t_2]$. Одержана суперечність доводить, що нерівність (9) виконується на всьому сегменті $[t_0, t_1]$.

Лема 2. Якщо виконується умова A_0 , то існує сегмент $[t_0, t_2]$, $t_0 < t_2 \leq t_1$, на якому розв'язок задачі (1), (2) єдиний.

Доведення. За такого припущення можна довести існування нижнього $y(t)$ і верхнього $z(t)$ неперервно диференційованих розв'язків задачі (1), (2) (див. [2], а також [3]). Для цього достатньо використати умову A_0 лише у тій її частині, яка стосується властивості (6). За умови A_0 та з означення нижнього і верхнього розв'язків випливає:

$$z'(t) - y'(t) = f(t, z(t)) - f(t, y(t)) \leq L_1(t)(z(t) - y(t)). \quad (11)$$

Позначивши $\omega(t) = z(t) - y(t)$, матимемо

$$\omega(t) = L_1(t)\omega(t) - \delta(t), \quad \omega(t_0) = 0,$$

де невідома функція $\sigma(t) = \{\sigma_1(t), \dots, \sigma_N(t)\}$, $\sigma_i(t) \geq 0$. Використовуючи (11) і класичні результати з теорії систем диференціальних нерівностей (див. [2-4]), отримуємо, що $\omega(t) \leq 0$, тобто $z_i(t) \leq y_i(t)$ ($i = \overline{1, N}$, $z \in [t_0, t_1]$). Зіставляючи одержану нерівність з означенням нижнього і верхнього розв'язків, робимо висновок, що $z_i(t) = y_i(t)$ ($i = \overline{1, N}$, $z \in [t_0, t_2]$). Лему доведено.

Теорема 1. Якщо виконано умови леми 1 та леми 2, то для єдиного неперервно диференційовного на $[t_0, t_1]$ розв'язку $x(t)$ задачі (1), (2) мають місце оцінки:

$$u(t) \leq x(t) \leq v(t) \quad (t \in [t_0, t_1]). \quad (12)$$

Доведення. З леми 1 та леми 2 випливають оцінки (12) хоча б для $t \in [t_0, t_2]$ ($t_0 < t_2 \leq t_1$). Можливість продовжити розв'язок $x(t)$ на $[t_2, t_1]$, якщо $t_2 < t_1$, можна обґрунтувати традиційним способом (див. напр., [2]). При цьому істотно використовуються співвідношення (8).

Умовою B_0 назвемо припущення про те, що із співвідношення (5) випливає нерівність

$$f(t, y) \leq f(t, y^{[z]}), \quad (13)$$

а також існує неперервна при $t \in [t_0, t_1]$ матрична функція $L_2(t) = \{l_{ij}^{(2)}(t)\}_{i,j=1,\overline{N}}$ з невід'ємними елементами $l_{ij}(t)$ при $i \neq j$, $t \in [t_0, t_1]$, для якої із співвідношення (5) випливає

$$L_2(t)(z - y) \leq f(t, z) - f(t, y). \quad (14)$$

Теорема 2. Нехай для неперервної за сукупністю аргументів при $t \in [t_0, t_1]$, $x \in S(x_0)$ функції $f(t, x)$ справджується умова B_0 та задані неперервно диференційовні при $t \in [t_0, t_1]$ функції $p(t), q(t)$, для яких маємо

$$\begin{aligned} p(t_0) &\leq x_0 \leq q(t_0), \\ p'(t) &< f(t, p(t)), \quad q'(t) > f(t, q(t)), \end{aligned} \quad (15)$$

де співвідношення $y < z$ означає, що $y_i < z_i \quad \forall i = \overline{1, N}$. Тоді для кожного неперервно диференційованого на $[t_0, t_1]$ розв'язку $x(t)$ задачі (1), (2) справджуються при $t \in [t_0, t_1]$ оцінки:

$$p(t) < x(t) < q(t). \quad (16)$$

Доведення. Для $t = t_0$ з припущення про те, що для деякого номера i маємо, наприклад, $p_i(t_0) = x_i(t_0)$, з умови (3) та умови B_0 випливає таке співвідношення:

$$\begin{aligned} x'(t_0) - p'(t_0) &> f(t_0, x(t_0)) - f(t_0, p(t_0)) = f(t_0, x(t_0)) - f(t_0, x^{[p]}(t_0)) + \\ &+ f(t_0, x^{[p]}(t_0)) - f(t_0, p(t_0)) \geq f(t_0, x^{[p]}(t_0)) - f(t_0, p(t_0)), \end{aligned}$$

тобто,

$$x'(t_0) - p'(t_0) > f_i(t_0, x^{[p]}(t_0)) - f_i(t_0, p(t_0)) \geq l_{ii}^{(2)}(t)(x_i(t_0) - p_i(t_0)) = 0.$$

Тому для цього індексу i знайдеться проміжок $(t_0, t_2]$, у якому $x_i(t) > p_i(t)$. Нехай нерівності (16) мають місце на деякому проміжку $[t_0, t_3]$. Без обмеження загальності, враховуючи скінченну розмірність простору \square^N , можна вважати, що $t_3 = t_2$ і $t_0 < t_2 \leq t_1$. Припустимо, що нерівності (16) справджуються не на всьому проміжку $[t_0, t_1]$, тобто $t_2 < t_1$. Якщо D_1 – множина таких $t \in [t_0, t_1]$, для яких нерівності (16) не мають місця, то існує $t^* = \inf D_1$, при цьому $t^* \in D_1$. Нехай I_1 – множина таких індексів i , для яких при $t = t^*$ маємо $x_i(t^*) = p_i(t^*)$. В такому випадку для кожного $i \in I_1$ за неперервністю отримуємо:

$$\lim_{\square t \rightarrow +0} \frac{x_i(t^* - \square t) - p_i(t^* - \square t) - x_i(t^*) + p_i(t^*)}{\square t} = x_i'(t^*) - p_i'(t^*) \leq 0. \quad (17)$$

З іншого боку, для $i \in I_1$ з (3), (15) та умови B_0 отримуємо

$$\begin{aligned}
& x_i(t^*) - p_i(t^*) > f_i(t^*, x(t^*)) - f_i(t^*, p(t^*)) = \\
& = f_i(t^*, x(t^*)) - f_i(t^*, x^{[p]}(t^*)) + f_i(t^*, x^{[p]}(t^*)) - f_i(t^*, p(t^*)) \geq \\
& \geq f_i(t^*, x^{[p]}(t^*)) - f_i(t^*, p(t^*)) \geq -l_{ii}^{(2)}(t^*)(x_i(t^*) - p_i(t^*)) = 0.
\end{aligned}$$

Одержали нерівність $x_i(t^*) > p_i(t^*)$ для $i \in I_1$, що суперечить нерівності (17). Теорему доведено.

Як бачимо з доведення теореми 2, умову B_0 використано не в повному обсязі, тому її можна замінити слабшим припущенням.

Умовою B_0' назвемо припущення, що для кожної неперервно диференційованої функції f_i ($i = \overline{1, N}$) задана неперервна функція $l_{ii}^{(2)}(t)$, для якої із співвідношень (5) впливають нерівності (13) і (14) з діагональною матрицею $L_2(t) = \text{diag}\{l_{11}^{(2)}(t), \dots, l_{NN}^{(2)}(t)\}$.

У цьому випадку співвідношення (13), (14) мають місце для $l_{ij}^{(2)}(t) \equiv 0$ при $i \neq j$ ($i, j = \overline{1, N}, t \in [t_0, t_1]$). Можна вважати, що умови B_0 і B_0' рівносильні у тому розумінні, що у формулюванні теореми 2 заміна першої умови на другу зберігає істинність теореми.

Теорема 3. Нехай для неперервної за сукупністю аргументів при $t \in [t_0, t_1]$, $x \in S(x_0)$ функції $f(t, x(t))$ справджується умова B_0 . Якщо задача (1), (2) має єдиний неперервно диференційований при $t \in [t_0, t_1]$ розв'язок $x(t)$, то із співвідношення (7), (8) впливають оцінки

$$u(t) \leq x(t) \leq v(t) \quad (t \in [t_0, t_1]). \quad (18)$$

Доведення. Побудуємо ітераційний процес

$$\begin{aligned}
y_0(t) &= u(t), \quad y_{n+1}'(t) = f(t, y_n(t)), \quad y_{n+1}(t) = u_0, \\
z_0(t) &= v(t), \quad z_{n+1}'(t) = f(t, z_n(t)), \quad z_{n+1}(t) = v_0.
\end{aligned} \quad (19)$$

Методом математичної індукції доводимо, що із співвідношень (7), (8), (9) і умови B_0 впливають нерівності

$$y_n(t) \leq y_{n+1}(t), \quad z_{n+1}(t) \leq z_n(t) \quad t \in [t_0, t_1]. \quad (20)$$

Дійсно, нерівності (20) є очевидними при $n = 0$. Припустивши, що вони справджуються для $n \geq 0$, знаходимо

$$\begin{aligned}
& y_{n+2}(t) - y_{n+1}(t) = f(t, y_{n+1}(t)) - f(t, y_n(t)) = \\
& = f(t, y_{n+1}(t)) - f(t, y_{n+1}^{[y_n]}(t)) + f(t, y_{n+1}^{[y_n]}(t)) - f(t, y_n(t)) \geq \\
& \geq f(t, y_{n+1}^{[y_n]}(t)) - f(t, y_n(t)) \geq -\text{diag}\{l_{11}^{(2)}, \dots, l_{NN}^{(2)}\}(y_{n+1}^{[y_n]}(t) - y_n(t)) = 0.
\end{aligned} \quad (21)$$

Отже, $y_{n+2}'(t) - y_{n+1}'(t) \geq 0$, причому $y_{n+2}(t_0) = y_{n+1}(t_0) = u_0$. Тому очевидним є те, що $y_{n+2}(t) \geq y_{n+1}(t)$ при $t \in [t_0, t_1]$. У подібний спосіб

можна отримати, що з нерівності $z_{n+1}(t) \leq z_n(t)$ випливає нерівність $z_{n+2}(t) \leq z_{n+1}(t)$ при $t \in [t_0, t_1]$, що і завершує доведення нерівностей (20).

Із монотонності послідовностей $\{y_n(t)\}, \{z_n(t)\}$, побудованих з допомогою формул (20) і властивості компактності оператора Вольтерра

$$Tx = x_0 + \int_{t_0}^{t_1} f(s, x(s)) ds,$$

можна зробити висновок, що хоча б у деякому малому проміжку $[t_0, t_2]$, де $t_0 < t_2 \leq t_1$, кожна з послідовностей $\{y_n(t)\}, \{z_n(t)\}$ має неперервну граничну функцію $y^*(t)$ і $z^*(t)$ відповідно, причому кожна з них є неперервно диференційовним розв'язком задачі (1), (2). З єдиності цього розв'язку випливає, що $z^*(t) = y^*(t) = x(t)$ при $t \in [t_0, t_2]$. Беручи до уваги нерівності (20), можна вважати оцінки (18) доведеними для деякого проміжку, який, без обмеження загальності, ототожнюємо з проміжком $[t_0, t_2]$. При $t_2 < t_1$ застосовуємо класичний процес продовження розв'язку $x(t)$ і співвідношень (18) на деякий проміжок $[t_2, t_3]$, де $t_2 < t_3 \leq t_1$, оскільки розв'язок на $[t_0, t_1]$ існує і співвідношення (8) на цьому проміжку мають місце. Припустимо, що $t^* \in (t_0, t_1]$ є точною верхньою гранню множини значень таких t , для яких нерівності (18) справджуються і $t^* < t_1$. Позначимо через I_2 та I_3 відповідно сукупності таких індексів i , для яких правіше від t^* мають місце, наприклад, нерівності $u_i(t) > x_i(t)$, при $i \in I_2$ та $x_i(t) > v_i(t)$, при $i \in I_3$. Тоді позначимо:

$$\bar{u}_i(y) = \begin{cases} x_i(t), & t \in [t_0, t^*] \\ u_i(t), & t \in [t^*, t_1] \end{cases} \quad (i \in I_2), \quad (22)$$

$$\bar{v}_i(y) = \begin{cases} x_i(t), & t \in [t_0, t^*] \\ v_i(t), & t \in [t^*, t_1] \end{cases} \quad (i \in I_3). \quad (23)$$

Очевидною є неперервна диференційовність функцій $\bar{u}(t)$ та $\bar{v}(t)$ в околі точки $t = t^*$. Ці функції на сегменті $[t^*, t_1]$ задовольняють тим же умовам, що і функції $u(t)$ та $v(t)$ при $t \in [t_0, t_1]$. Тому можна застосувати ті ж міркування для проміжку, які були використані для обґрунтування співвідношень (18) при $t \in [t_0, t_2]$. Отже, існує таке t_3 ($t^* < t_3 \leq t_1$), що на сегменті $[t^*, t_3]$ справджуються оцінки (18). Це суперечить вибору t^* . Цим завершується обґрунтування можливості продовження оцінок (18) для $t \in [t_0, t_1]$. Теорему доведено.

Умовою \bar{B} назвемо припущення, за яким для функції $f(t, x(t))$ задана матрична функція

$$\bar{L}_1(t) = \text{diag} \{l_{11}^{(1)}(t), \dots, l_{NN}^{(1)}(t)\}$$

з неперервними невід'ємними при $t \in [t_0, t_1]$ функціями $l_{ii}^{(1)}(t)$ ($i = \overline{1, N}$), для якої із співвідношень $y \leq z$, де $t \in [t_0, t_1]$, $y, z \in S(x_0)$ випливає така нерівність:

$$f(t, z) - f(t, y) \leq \bar{L}_1(t)(z - y).$$

Оскільки можна вважати, що $L_1(t) = \{l_{ij}(t)\}_{i,j=\overline{1,N}}$, де $l_{ij}(t) \equiv 0$ при $i \neq j$, $i, j = \overline{1, N}$, $t \in [t_0, t_1]$, то умова \bar{B} означає, зокрема, що

$$f(t, y) \geq f(t, z^{[y]}) \quad (y \leq z, \quad y, z \in S(x_0), \quad t \in [t_0, t_1]).$$

Теорема 4. Нехай для неперервної за сукупністю аргументів функції $f(t, x(t))$ при $x \in S(x_0)$, $t \in [t_0, t_1]$ справджується умова \bar{B} , задача (1), (2) має неперервно диференційовний при $t \in [t_0, t_1]$ розв'язок, а задача

$$y'(t) = f(t, z(t)), \quad z'(t) = f(t, y(t)), \quad z(t_0) = y(t_0) = x_0$$

має єдиний розв'язок $(y(t), z(t))$ з неперервно диференційовними при $t \in [t_0, t_1]$ компонентами $y(t), z(t)$. Тоді із співвідношень

$$u'(t) \leq f(t, v(t)), \quad v'(t) \geq f(t, u(t)), \quad u(t_0) \leq x_0 \leq v(t_0)$$

впливають оцінки (18) для єдиного неперервно диференційовного на $[t_0, t_1]$ розв'язку $x(t)$ задачі (1), (2).

Доведення. Побудуємо послідовності $\{y_n(t)\}, \{z_n(t)\}$ за допомогою формул:

$$y_0(t) = u(t), \quad y'_{n+1} f(t, z_n(t)), \quad y_{n+1}(t_0) = u(t_0),$$

$$z_0(t) = v(t), \quad z'_{n+1} f(t, y_n(t)), \quad z_{n+1}(t_0) = v(t_0).$$

З цих формул та умови \bar{B} можна отримати співвідношення (20), враховуючи, що замість (21) матимемо

$$\begin{aligned} y'_{n+2}(t) - y'_{n+1}(t) &= f(t, z_{n+1}(t)) - f(t, z_n(t)) \geq \\ &\geq -\text{diag} \{l_{11}^{(1)}(t), \dots, l_{NN}^{(1)}(t)\} (z_n(t) - z_{n+1}(t)) = 0. \end{aligned}$$

Тому маємо нерівність $y_{n+2}(t) \geq y_{n+1}(t)$. У такий само спосіб одержуємо, що $z_{n+2}(t) \leq z_{n+1}(t)$. Тому на підставі принципу математичної індукції робимо висновок про виконання співвідношення (20) для всіх $n = 0, 1, \dots, t \in [t_0, t_1]$.

Використовуючи компактність операторів, породжених правими частинами рівностей

$$T_1 y = v(t_0) + \int_{t_0}^{t_1} f(s, y(s)) ds, \quad T_2 z = u(t_0) + \int_{t_0}^{t_1} f(s, z(s)) ds,$$

можна, як і при доведенні попередньої теореми, зробити висновок про достовірність оцінок (18) хоча б на деякому, меншому за $[t_0, t_1]$, сегменті $[t_0, t_2]$. Знову використаємо такі ж міркування, до яких вдавались при обґрунтуванні можливості продовжити оцінки (18) на весь проміжок $[t_0, t_1]$ в доведенні теореми 3, використовуючи (22), (23). Обмежившись цими зауваженнями, вважатимемо доведення теореми завершеним.

Теорему 4 можна вважати деяким аналогом теореми 3, однак вона містить істотні відмінності від теореми 3. При $N = 1$ з наведених тут теорем отримуються результати [1].

Література

1. Копач М.І. Диференціальні нерівності з односторонньою ліпшицієвістю / М.І. Копач, А.Ф. Обшта, Б.А. Шувар // Карпатські математичні публікації. – 2009. – Т.1, №1. – С. 59-64.
2. Курпель Н.С. Двусторонние операторные неравенства и их применение / Н.С. Курпель, Б.А. Шувар. – К.: Наукова думка, 1980. – 272 с.
3. Двусторонні наближені методи / Б.А. Шувар, М.І. Копач, С.М. Ментинський, А.Ф. Обшта. – Івано-Франківськ: В-во ПНУ ім. Василя Стефаника, 2007. – 515 с.
4. Rabzuk R. Elementy nierównosci różniczkowych / R.Rabzuk. – Warszawa, PWN, 1976. – 276 s.

Стаття надійшла до редакційної колегії 07.07.2010 р.

*Рекомендовано до друку д.ф.-м.н., професором,
член-кореспондентом НАН України Пташником Б.Й.*

SYSTEMS DIFFERENTIAL INEQUALITIES WITH ONE-SIDE LIPSCHITZ RIGHT PARTS

M. I. Kopach¹, A. F. Obshta², B. A. Shuvar

¹*PreCarpathian National University named after Vasyl Stefanik;*

76000, Ivano-Frankivsk, st. Shevchenka, 57;

e-mail: kopachm2009@gmail.com

²*National University "Lvivska Politechnika";*

79013, Lviv, st. S. Bander, 12

Some theorems on two-side estimations of solutions of ordinary differential equations systems with weaker than the Lipschitz conditions assumptions are established.

Key words: *differential inequalities, on-side Lipschitz condition, vector function.*